

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ningen til et lovforslag. Om det spørgsmål, som hr. Mads Eg Damgaard nævnte i forbindelse med restriktionerne, kan jeg sige, at det hænger jo sammen med køretøjernes konstruktion, navnlig set fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Da der ikke er udtalt ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget går direkte til anden behandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motor køretøjer [af Holmberg m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 129) findes i tillæg A. sp. 2613, fremsættelsen i tidenden sp. 2582).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn):

Jeg forstår egentlig ikke rigtig, at man fremsætter dette lovforslag nu; dels var der jo sidste forår lejlighed til at drøfte problemet, dels var det vel i og for sig ret nærliggende, når vi ved, at der kommer en trafikkommission — det forudsætter jeg; forslaget gennemførelse har ladet vente noget på sig, men jeg har da indtryk af, at det er meningen, at man vil give tilslutning til det — at lade denne kommission pusle med det, da den jo alligevel kommer til at beskæftige sig med koncessionsproblemet.

Endelig kunne man vel også sige, at det måske var mere aktuelt at tage spørgsmålet op, når vi forhåbentlig en dag stilles over for at skulle være med i det større europæiske fællesmarked; til den tid må vi også på transportens område tilpasse os de særlige forhold, som det store europæiske marked nu giver på en lang række områder.

Det er vel rimeligt at antage, at de kom-

munale myndigheder og trafikudvalgene nøje afvejer virkningerne af en koncessionsoverdragelse såvel over for kommunernes trafikale dækning som for koncessionshaveren og hans forhold både som koncessionshaver og som skatteborger. Jeg erindrer i alt fald fra min tid i landsnævnet — som jo får kommunernes udtalelser, inden det tager stilling; det samme gælder naturligvis amtstrafikudvalgene — hvor man havde mange vanskelige sager, at man bestræbte sig for også at tilgodese koncessionshaverens vilkår ved overdragelse af hans forretning til en anden. Jeg tror roligt, jeg kan sige, at bortset fra det tilfælde, som har givet anledning til dette lovforslag, har der ikke i landsnævnet nogen sinde foreligget en lignende situation.

Man kan så spørge, om sådanne enkelttilfælde — jeg kan godt sige et sådant ganske enestående tilfælde — kan bære, at man laver om på vor lovgivning. Dertil må man sige, at hvis det viser sig, at en borger kan komme ud for ting, hvor man synes det er mindre rimeligt, at han ikke er lovmæssigt dækket, så bør man naturligvis søge at undgå den slags tilfælde.

Om lovforslagets bestemmelser vil jeg gerne sige, at vi har altså såvel på transportens område som også på en række andre områder tidsbegrænsede koncessioner eller bevillinger, som gives af offentlige myndigheder, uden at der er sikret afhændelsesmuligheder for koncessionshaveren af hans effekter, hvis han ikke selv kan bruge dem. På det punkt har han ingen sikkerhed; men han kender de vilkår, når han søger om koncessionen og modtager den. Det er vel almindeligt kendt, at den, der får en koncession, uanset om det er til transport, til beværtning, til totalisatorspil eller til andre ting, kun får den for en tidsperiode, og i den tidsperiode må han søge at udnytte den bedst muligt. Men at der på forhånd skulle være sikret ham en slags formuegode, som kan omsættes, når perioden udløber, er der ikke tale om. Det ville det jo også være meget betænkeligt at komme ind på. Jeg tror, alle vil erkende, at konsekvenserne heraf næsten ikke ville være til at overse, og at pille transportområdet ud og give det en særlig stilling synes jeg nok ville savne en egentlig motivering — jeg